

DR. KATARINA KOUTER

Samomorilno vedenje je poligeno, večfaktorsko vedenje, ki prizadane ljudi širom sveta. Na samomorilno vedenje vplivajo številni biološki in zunanji dejavniki, ki jih lahko povežemo z epigenetiko. Mehanizmi in dejavniki samomorilnega vedenja kljub širokemu naboru novih dognanj niso v celoti poznani. Na podlagi molekularno-bioloških študij pa lahko sklepamo, da obstaja tudi pomembna biološka komponenta samomorilnega vedenja. Ena izmed njih je metilacija DNA in spremenjena stopnja le-te. Namen doktorskega raziskovalnega dela dr. Katarine Kouter je bil z uporabo najsodobnejše tehnologije sekvenciranja naslednje generacije proučiti, ali obstajajo razlike v stopnji metilacije, med moškimi, ki so umrli zaradi samomora z obežanjem in moškimi, ki so umrli zaradi nenadne srčne smrti.

Dr. Katarina Kouter je pokazala, da obstajajo številne razlike v stopnji metilacije med možganskim tkivom in krvjo med preiskovanima skupinama. Razlike v odstotku metilacije in izražanju genov je opazila za gene *ZNF714*, *NRIP3*, *NR3C1*, *SLC6A4* in *HTR1A*. V analizi genske ontologije so bili obogateni izrazi, povezani s strukturno integriteto celice in z uravnavanjem živčnega sistema. Rezultati podpirajo vlogo biološke komponente ozadja samomorilnega vedenja in prispevajo k osvetljevanju problematike na visoko samomorilno ogroženi slovenski populaciji.

Dr. Katarina Kouter je avtorica dveh SCI publikacij z visokim faktorjem vpliva, pri katerih je prva avtorica, in štirih preglednih člankov.